

landet i mellemeuropæisk Valuta til pari Kurs, til Trods for at Kursen paa tyske Mark og Pariserfrancs o. s. v. aldeles ikke havde noget med Pari at gøre paa det paa-gældende Tidspunkt. Det skete i Regnskabet, det sidste, som de Herrer, der havde med Ledelsen at gøre, aflagde, for Aaret 1921, og paa det Tidspunkt skulde man mene, at Ledelsen allerede maatte være klar over, at Svindelen var komplet, men de var dog dristige nok til at sige i deres Meddelelse til Aktionærerne: Selskabets Virksomhed er, som det fremgaar af Regnskabet, i enhver Henseende sund og har i det store og hele givet Gevinst, ligesom de afsatte Præmier og Skadesreserver hidtil har været og ogsaa i Aar er afsat fuldt forsvarligt. Altsaa, Selskabets Virksomhed var i det hele sund, Regnskabet i Orden, og der var afsat de Præmier og Skadesreserver, der skulde af-sættes. Det var Usandhed fra Ende til anden, ogsaa det sidste, for der var ikke afsat noget som helst i Retning af Præmier og Skadesreserver. Den højtærede Handelsminister sagde til mig, at det var et ganske urigtigt Billede, jeg havde givet af Stillingen, naar jeg hævdede, at det, at de udenlandske Tilgodehavender var opført i Valuta til pari Kurs, i særlig Grad havde medvirket til at give Regnskabet et for Ledelsen gunstigt Udseende; men ved den nu sted-fundne Undersøgelse viser det sig, at der alligevel ved denne Maade at opføre Tilgodehavender i Udlandet paa er puttet Aktio-nærerne saa meget Blaar i Øjnene, at det drejer sig om 2 251 000 Kr.

Jeg tror, det vilde være nyttigt med Hensyn til hele denne Sag at oplyse, hvem der begyndte denne Virksomhed, hvem det var, der fik, ikke blot godtroende Folk, for det kan man slet ikke sige om de Men-nesker, men ellers tænkende Mennesker og Mennesker, som havde Tillid — hvad man jo gerne skulde bevare noget af i et Samfund — til at sætte deres Penge i denne Virksomhed; en af de Mænd, der her er Tale om, har i Tillid til de Navne i Indbydelses-skriftet, som jeg snart skal nævne, for sit Vedkommende ofret 100 000 Kr.; en anden, der døde for et Par Aar siden, og som var Indehaver af 240 000 Kr., som han havde betroet disse fine Navne, efterlod sig en Enke boende i denne By, som nu for at eksistere har maattet drage til Dragør for at sælge Chokolade i en lille Træbutik, fordi Manden havde denne Tiltro til de gode Navne og den Kontrol, der fra ministeriel Side udøves med Aktieselskaber i vort Land. Indbydelsen til Aktieselskabet udgik i Juni 1916 underskrevet af følgende:

W. Ahlefeldt-Laurvig, Greve, Møllerup; G. Busck-Nielsen, Departementschef i Han-delsministeriet; Carl Drost, Grosserer, Damp-skibsreder; A. Falbe-Hansen, Fuldmægtig i Det gensidige Forsikringsselskab „Dan-mark“; L. Heine, Overretssagfører; Theodor Jensen, Grosserer; J. P. Jensen Bjellekjær, Gaardejer, Amdsraadsmedlem, Formand i Direktionen for Frederiksborg Amt's Spare-kasse; G. Krag, Kammerherre; Carl Leh-mann, Borgmester, Københavns Magistrats 3die Afdeling; K. M. Nielsen, Direktør for Københavns kommunale Hospitaler; E. Edouard Suenson, Professor ved Polytek-nisk Lærestanstalt, og Aage Wiingaard, Di-rektør i Dansk Spareselskab. Man agiterer med Love og Vedtægter, eller i hvert Fald med Prospektus, der senere blev til Love og Vedtægter, hvori Hovedpunktet er dette, at man ikke skal indbetale mere end 30 pCt. af det Aktiebeløb, man tegner sig for, og der gives Sikkerhed for, at der ingen Sinde kan tabes mere end de 30 pCt., idet der skal indtræde Likvidation, naar 25 pCt. af Brutto-Aktiekapitalen er tabt; det fastsættes udtrykkeligt i Vedtægterne, at saa skal Likvidation finde Sted. Aktiekapitalen blev fastsat til 10 Mill. Kr., og der vilde efter dette ikke kunne være Tale om, at der kunde tabes mere end 3—4 Mill. Kr. Aktieselskabet udsendte, som jeg nævnte før, sit Regnskab for 1921 med Bemærkning om, at Virksomheden i enhver Henseende var sund og havde i det store og hele givet Gevinst, og 3 Maanedere efter maatte man melde Pas, fordi det hele var, som det aaben-bart havde været fra Begyndelsen af, et eneste stort Svindelforetagende.

Se, naar jeg paa saglig Maade, uden Spor af Agitationshensigt, men fordi en Række bedragne Mennesker finder, at her i Rigsdagen bør de kunne faa deres Krav frem og behandlet, henvender mig til de to højtærede Ministre, Justitsministeren og Handelsministeren, saa begriber jeg ikke, at de ikke giver mig andet Svar end det, de henter hos en Departementschef, der har været med til at starte hele denne Virksomhed, som er endt saa sørgeligt. Alle ved nu, hvorledes det er gaaet, siden jeg talte her: at Direktøren er anklaget for Bedrageri, i lang Tid har maattet op-holde sig i Vestre Fængsel og nu er løsladt mod Kaution, og ved en Række Forhør er det godtgjort, at hele hans Virksomhed var Svindel. Alt dette er jo sket i Kraft af den Opløsningsproces, vi har været Vidne til. Der tales nu om, og den højtærede Minister har nu forelagt Forslag om en Revision af Aktieselskabsloven, og det er jo rigtigt og